

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXXVII. De animæ rationalis productione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XXXVIII.

De animæ rationalis productione.

ERant deinde Orientales credentes, animas per traducem gigni ab animabus parentum, sicut corpora à corporibus; atque adeo ab Adami anima omnes propagari, quæ olim fuit Tertulliani sententia.

Stabilienda est contra hunc errorem veritas Catholica. Hæreticum est dicere, Animam intellectivam traduci cum semine: ita sentit D. Thom. 1. 2. q. 1. 18. art. 2. Probatur primo ex sacra Scriptura, quæ semper ascribit productionem animæ ipsi Deo, & non alteri, ut Genes. 2. *Inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ. & factus est homo in animam viventem.* Et Job 31. *Nunquid non in utero fecit me, & formavit me in vulva matris?* Hoc certe intelligi non potest de formatione hominis quoad corpus, cum illud etiam formetur à parente per virtutem feminæ. Oportet igitur id intelligi de formatione hominis, quoad animam, quam solus DEUS creat. Et quamquam in Hebraico textu, hic locus non ita planè legatur, tamen parvipendi non potest auctoritas vulgaræ editionis, quam Ecclesiæ sanxit habendam esse pro authentica. *Psal. 32. Qui firmavit sigillatim corda eorum.* Et Zachar. 12. *Fingens spiritum hominis in eo.* Et Ecclesiast. 12. *Spiritus revertatur ad Dominum qui dedit illum.* Et quamquam hæc ferè testimonia per se sola non planè convincant, ut Augustin. *Epist. 28.* de aliquibus hujusmodi testimoniis notat; tamen magnum habent pondus ob Ecclesiæ auctoritatem, quæ eam esse vim horum locorum Scripturæ intellexisse videtur.

Et ratione etiam convincitur, quia nulla virtus activa agit ultra suum genus; sed anima intellectiva excedit totum genus corporeæ naturæ, cum sit substantiæ spiritualis. Nulla igitur virtus corporea ejus effectiorem valet attingere, atque omnis actio seminalis facultatis est à virtute corporea, cum spectet ad potentiam vegetatricem corpori prorsus inhaerentem. Ergo fieri non potest, ut animæ intellectivæ virtute seminis deriventur. Secundo, cum generatio alicujus est causa, cur aliquid sit; ejus dissolutio causa item est, cur aliquid pereat; atque dissolutio corporis non affert interitum animæ rationali; siquidem immortalis est: ergo neque corporis generatio erit ei causa, ut esse incipiat; at seminis traductio propria causa est generationis corporis, non igitur causa est generationis animæ. Tertio, omne agens naturale, sicut agit dependenter à materia; ita non producit nisi quod à materia dependet: sed anima rationalis non ita se habet: cum extra corpus existere valeat. Non ergo anima rationalis ab agente naturali produgitur, sed aliam habet ori-

ginis suæ causam. Ob hæc, & alia, quæ antiquos Patres non latuerunt, D. Ch. ylost. *Hom. 1.* de incomprehensibili DEI natura: *Asima, inquit, inspirantur, corpora efficiantur:* Et Procopius Gazæus in *Gen. 2.* ad illa verba: *Hoc nunc os de osibus meis, & caro de carne mea,* oraculum, ait, non dixisse, Et anima de anima mea, caro scilicet non gignit animam. Lege Gregorium Nyssenum *disputatione de anima & resurrectione.*

Ex quo fit, animam rationalem à Deo creati, quod hæc ratione demonstrat D. Thomas *lib. 2. Legédus contra gent. c. 87.* Omnis substantia, quæ producit, aut generatur per se, aut per accidens; aut creatur; sed animæ rationales non generantur per se, cum non constent ex materia & forma; neque per accidens, quia cum sint formæ corporum, & tanquam oritentur per eorum generationem ex virtute seminali, quod improbatum est: superest ergo, ut per creationem esse accipiant. Huc spectat, quod cum animæ humanæ omnibus formis physicis naturæ dignitate præsent, sicut in suo esse subsistentes: oportet eas nobiliorem habere originem & more aliarum substantiarum intellectuum per creationem produci.

Neque huic veritati obstat, quod *Genes. 2.* dicitur, *DEUS requievit ab omni opere, quod pararat.* Primum, quia non dicitur DEUS absolute requievit, sed requievit ab opere, quod pararat, videlicet illis primis sex diebus. Utsit sensus, DEUM mundi opificium absolvit sex diebus, & atque ita die septimo desitisse mundi machinam condere. Item, quia ut interpretatur D. Thom. *lib. 2. contra gentes c. 84. & in 2. dist. 8. q. 2. art. 1. ad 7.* Beatus Albertus Magnus in *Summa de homine q. 15.* Istimodi quies DEI intelligenda est secundum cessationem à novis speciebus condendis, non autem à novis individuis, quorum similia secundum speciem præcesserint. Quare cum omnes animæ intellectivæ, omnesque homines sint unius speciei, nihil repugnat prædictæ quieti DEUM quotidie animas creare.

Illud tamen oportet advertere, duas actiones DEI intervenire in animæ productione; prima natio, qua DEUS producit animam, & hæc ipse solus facit, sine intervenit causarum secundarum, eo modo quo creavit Angelos. Altera etiam tunc actio DEI intervenit, ad unendam animam corpori, & hæc cum agente naturali facit: quæ tamen ita intelligenda sunt, ut non prius tempore anima existit, quam uniatu corpori.

mentio, de quorum origine, ritibus & erroribus, Tractatum Romæ edidit anno 1652. noster Ignatius à JESU, Missionarius & Vicarius nostræ Residentiæ in Bassora Mosopotamiæ, in quo errores & hæreses illorum adducit, & egregè confutat, quorum magnam etiam multitudinem ad Catholicam fidem traduxit.

Gen. 2.

Job 31.

Psal. 32.

Zach. 12.

Eccles. 12.